

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Bakalářská práce

VZTAH RELIÉFU A ARCHITEKTURY

PŮDORYS

Marcela Berešíková

Plzeň 2014

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Katedra výtvarného umění
Studijní program Výtvarná umění
Studijní obor Sochařství
Specializace Socha a prostor

Bakalářská práce

VZTAH RELIÉFU A ARCHITEKTURY

PŮDORYS

Marcela Berešíková

Vedoucí práce: MgA. Benedikt Tolar
Katedra výtvarného umění
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara
Západočeské univerzity v Plzni

Plzeň 2014

Prehlasujem, že som prácu spracovala samostatne a použila len uvedené pramene a literatúru.

Plzeň, apríl 2014

.....

podpis autora

OBSAH

1. MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE	1
2. TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY	3
3. CÍL PRÁCE	3
4. PROCES PŘÍPRAVY A VÝBER OBJEKTU	4
4.2 Pořejov	4
4.2 Čertův mlýn.....	5
4.2.1 Povesti o mlyne	5
4.2.2. Z historie	7
5. POPIS DÍLA.....	10
6. PROCES TVORBY A TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA.....	11
6.1 Bridlica.....	12
7. SILNÉ STRÁNKY	13
8. SLABÉ STRÁNKY.....	14
9. SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ	15
A) Knižní a periodická literatura	15
B) Internetové zdroje.....	15
10. RESUMÉ	16
11. SEZNAM PŘÍLOH.....	17

MOTTO:

„Voda, ktorá poháňa mlyn, tečie z ďaleka“

(nemecké príslovie)

1. MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE

So sochárskym remeslom som sa okrajovo po prvý krát stretla na strednej škole, konzervátor a reštaurátor štukovej výzdoby a omietok, kde som si okrem znalostí bežne používaných materiálov osvojila predovšetkým plošnú modeláciu, najmä v druhom a štvrtom ročníku sme sa zaoberali realizáciami novej architektonickej dekorácie, v ktorej som prezentovala mnou obľúbené secesné maskaróny modelované na steny priamo v materiály.

Na vysokej škole sa u mňa striedali semestrálne obdobia modelovania a vytvárania sôch priamo v materiály.

V prvom semestri som na téma „Kult zvierat“ modelovala prasa, ktoré predstavovalo alegóriu obžerstva a hedonizmu. S výnimkou prijímacích skúšok šlo o moje prvé stretnutie s hlinou v kombinácii s priestorovým modelovaním, takže som sa začiatočným bojom nevyhla. Popri tom ako s ňou pracovať, som pri tejto práci nadobudla znalostí anatómie. Prasa som odliala do sadry, pomazala sadlom a salámou, a nainštalovala na podnos medzi jedlo.

Ten istý semester som sa si vyskúša aj modelovanie portrétu podľa živého modelu, u prevedení detailov mi pomohli fotografie.

V ďalšom semestri som prácu zhotovovala priamo v materiály. Ako forma mi poslužil starý gauč, ktorý som potiahla igelitom a z neho som povrch sňala graficky pojatou záclonou napustenou epoxidovou živcou.

V druhom ročníku som modelovala sediacu figúru v životnej veľkosti, ktorú som zobrazila gýčovitým spôsobom ako lesného škriatka sediaceho na dubáku.

Naproti tomu, že som v konečných fázach s prácami väčšinou spokojná, sa stále snažím hľadať nové techniky a námety, pri

ktorých by som s bližším sebapoznaním vedela určiť cestu ktorou sa bude tvorba v budúcnosti uberať. Východiskom štvrtého semestra sa stalo spojenie plenérových prací s ateliérovou tvorbou, kedy som z roxorov pozvárala guľu o priemere vyše 3 metrov, do ktorej som na lankách zasadila spolu s koreňmi vykopanú trnku. Zváranie konštrukcie ma napriek náročnosti (socha váži okolo 200kg) veľmi bavilo, predpokladám, že sa k nemu v budúcnosti budem vracat'.

2. TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY

Hlavným důvodem výberu témy „Vzt'ah reliéfu a architektúry“ je sebarealizácia na vybranom mieste, či už v meste alebo opustenej krajine, čím sa mi stal inšpiráciou projekt „Ohrožené kostely“. Myslím si, že porozumieť a dobre vystihnúť charakter určitého miesta vychádza z individuálneho pochopenia a cítenia, teda nejde len o analýzu jeho, ale aj samých seba, a tvoriť sochy v takomto zmysle je veľmi veľkou výzvou, ktorá veľkosti bakalárskej práci náleží.

3. CÍL PRÁCE

Cieľom práce je vytvoriť na danú tému vo vybranom objekte vhodnú inštaláciu, ktorá ho nebude nijak narúšať, a vytvorí naň s použitím vhodných materiálov nový pohľad.

4. PROCES PŘÍPRAVY A VÝBER OBJEKTU

Najzásadnejšou otázkou spracovania bol výber architektonického diela, z charakteru ktorého by som zvažovala ďalší postup práce. Nie je presné povedať, kedy som sa na prácu začala pripravovať, či kedy som na nej začala pracovať v plnom rozsahu, nutné je totiž dodať, že len výber miesta, ktoré by vyhovovalo určitým podmienkam je vec časovo náročná.

4.2 Pořejov

Prvou zastávkou pri hľadaní vhodného objektu bola zaniknutá dedinka Pořejov, na ktorej stopu ma naviedol pán profesor Beránek hneď po prvej konzultácii. Na internete som si o nej našla informácií čo to šlo, a vypravila som sa do nej. Jej pozostatky sa nachádzajú asi 7 km južne od mesta Tachov a asi 2 km od Žebrákov. Dopravila som sa zavčas rána, bola ešte tma. Počkala som, kým sa rozvidnie. Pršalo. Sprvu som zamierila k židovskému cintorínu, a neskôr do dedinky. Po jej podrobnom zhliadnutí a vytvorení fotodokumentácie som si vybrala hneď dve k sebe priľahlé ruiny miestností o veľkosti 15x10 metrov, nachádzajúce sa približne v strede opustenej obce. Okrem toho, že sa jednalo o najvyššie dochované neomietnuté múry stavané v obrovitánskych balvanov, ma na nich zaujali z nich vyrastajúce rady stromom, koreňmi prepletajúce pomedzi kameň, z ktorých povahy som zvažovala inštalácie pilierov či mohýl, umiestňovaných priamo na dochované kamenivo. Popri Františkovej vernisáži však došlo k úradným nezhodám, a aj napriek odhalenej podlažnej krytine so žliabkami, obohnanej tehlovým múrom o výške niekoľkých desiatok cm, mi pán profesor

Beránek navrhol od Pořejova odstúpiť, a nájsť si pre spracovanie práce iný, vhodný objekt.

Rýchlo utekajúci čas mi nedovoľoval prechádzky plzeňskou krajinou v takom rozsahu, aký som si priała pre nachádzanie ďalšieho oboznámila s chátrajúcimi stavbami plzeňského kraja, ktoré som tiež po následnom zhliadnutí zdokumentovala, a u niektorých z nich zvažovala ďalší postup, ktorý som neskôr konzultovala.

4.2 Čertův mlýn

Miesto, ktoré som si vybrala je zrúcanina Čertovho mlyna obklopená lesmi a riekou Berouňkou, ktorá vo mne pri prvej návšteve napriek svojmu dominantnému postaveniu v malom lesom údolí vyvolala silný, priam romantický pocit osamotenía. Taktiež ma upútala svojím „nenápadným“ splynutím s prostredím.

Kým sa ale dostaneme k samotnej tvorbe, tak sa stručne priblížime povestiam a udalostiam, ktoré sa tu zomleli.

4.2.1 Povesti o mlyne

K Čertovmu mlynu sa vzťahujú dve povesti. Popis prvej je zverejnený na tabuli druhej zastávky náučnej cesty Františka Malocha, ktorá je tomuto miestu venovaná.

„V roce 1850 postavil mlynář Martin Janota v údolí pod Sencem nad řekou Mží nový mlýn č.p. 25. Nade mlýnem byly dva rybníky a voda z nich poháněla mlýnské kolo a odtékala do Mže. Když bylo sucho a v rybnících nebyla žádná voda, tak se nemlelo. Vedle mlýna měl mlynář Janota malou zahrádku, kde pěstoval zeleninu , včetně zelí, na které mu chodil statný parohatý srnec s celou rodinou. Jednou se tím mlynář pochlubil v hospodě a uslyšel

to starý Hejret, známý pytlák, který si také na srnce počkal. Do týdne chytil srnce do oka a z této příhody udělali v hospodě řeč, že to byl čert a už při tom zůstalo. A tak mlýnu zastrčenému v údolí nad řekou obklopenému lesem, se již za prvního majitele začalo říkat Čertův mlýn“.¹

V druhé povesti sa hovorí inak:

„Podle ní byla kdysi majitelkou mlýna mladá vdova. Osamělý mlýn ji však sotva uživil. Vše se ale změnilo, když přijala do služby hezkého a šikovného stárka s jiskrným pohledem. Živnost začala náhle vzkvétat, stejně jako láska mezi mlynářkou a stárkem. Nebylo divu, že mlynářka dávala přednost světským radostem před nedělními návštěvami vzdáleného druztovského kostela.

Samozřejmě zapracovaly pomluvy a lidská závist. Stárek musí být dozajista čert, který svádí mlynářku z pravé cesty.

Konec pověsti se vyprávěl ve dvou verzích. Podle první, obecnější, stárek s mlynářkou jedné noci zmizeli, určitě si ji odnesl rovnou do pekla. Druhá pověst je odlišná, více konkrétní a také hrůznější. Od jakési staré výměnkářky ji slyšel vyprávět druztovský farář P. Jizba a v roce 1869 ji nadiktoval sběrateli pověstí. Mlýn prý začal jednou v noci náhle hořet a chasa jen stěží zachránila holé životy. Mlynářku pak našli ráno na spáleništi uhořelou. Červený pruh na krku však naznačoval, že byla uškrcena. Stárek, nepochybně sám ďábel, té noci zmizel a nikdo ho již více nespatriil. Lidé věřili, že si po uplynutí

¹ geocaching.com: [online], Dostupnost' na: http://www.geocaching.com/geocache/GC44C9F_certuv-mlyn-senec?guid=ec8e2cec-4a21-4c40-9494-2b5657790712

smluvené lhůty odnesl duši mlynářky a její zohavené tělo ve mlýně zanechal.“²

4.2.2. Z histórie

O prvých majiteľoch mlyna, Martinovi a jeho manželke Anne Janotových, sa píše v pozemkovej knihe obce Senec, na ktorej katastre sa vtedy mlýn nachádzal. V nej je uvedená kúpna zmluva datovaná na 5. december 1837.

„V pátém bodu kupní smlouvy je uvedena následující podmínka, která se ukázala být důležitou o více než půlstoletí později:

„Poněvadž s ohledu toho páni zakupující takovou činži z toho pustého místa platit se vážou, že mlejn tam vystavět chtějí, tehdy nesmí od začátku těch prýstících pramenů až k tomu zakoupenému místu žádný jakkoliv jmenovaný werk neboli stavba, která by tyto prameny a jejich vodu potřebovat chtěla, nikdy založena býti, aby páni kupující touto vodou vždy samolibě vládnouti mohli.“²

Stavba mlyna o jenom zložení, s prideleným domovým číslom 25 bola dokončená nasledujúci rok, a o ďalších dvanásť, ako sa píše v kúpnej zmluve uzatvorenej dňa 17. októbra 1850, bol mlyn predaný novým vlastníkom Jánovi a Antónii Mozerovým. Tí mali zaplatiť „z obou stran dobře umluvenou trhovou cenu 2 100 zlatých ve stříbře“. Hotově vyplatili 1 600 zlatých, zbývající částku 500 zlatých, „která na odprodaným mlýně co pravé hypotéce pojištěna býti má“ se zavázali splácet s 5% ročním úrokem. V této podrobné smlouvě se neobjevuje žádná zmínka o rybníku či nádrže nad mlýnem a je tedy jasné, že v době prodeje ještě neexistovala. Mlýn

² Hajšman, Jan. Čertův mlýn, In: *Toulky zaniklou Plzní II po zapomenutých místech a stavbách*, Plzeň 2014 (v tisku)

si musel vystačit s přirozeným průtokem vody.

„Podle tržeb smlouvy ze dne 4. listopadu 1860 bylo zapsáno do gruntovní knihy „*právo vlastnické na mlýn nazývaný „u dobré vody“ v Senci pod č. 25 ležící*“ manželům Františkovi a Anně Bendovým. Manželé Bendovi se ale na mlýně ani pořádně nezabýdli a po necelém roce, dne 29. září 1861, prodali „*právo vlastnické na mlejn č.p. 25 v Senci za sumu 2 800 zlatých rakouského čísla*“. Kupujícími byli Antonín a Anna Soperovi, kteří 2 000 zlatých složili v hotovosti a zbytek měli splatit později.“³³

Dňa 23. septembra 1885 kúpil mlyn od zadlžených manželov Soprových Gustav Beck, ktorý ale „ve mlýně nežil, pronajímal jej. Nějaký čas zde ještě působili manželé Soprovi, ale brzy je vystřídali Jan a Anna Blechovi.“³

Po odkúpení pozemku Plzeňským pivovarem Priorom (kúpa kôli vodným právam, ktoré s ním boli spojené podľa prvej zmluvy medzi obcou Senec a manželmi Janotovými) dňa 19. januára 1894 bola časť nádrže (vytvorená spojením dvoch rybníčkov, jeden vybudoval Mozer, a druhý pravdepodobne Sopr) nad mlynom zasypaná. Na tomto mieste bola postavená vodáreň so strojovňou, „odkud byla voda čerpána do vodojemu nad Sencem. Z něj pak pokračovala vodovodem dlouhým přes tři kilometry až do pivovaru.“³

Od tej doby sa nemlelo. Po tom, čo pivovar Prior podľahol konkurenčnému boju s Plzeňským prazdrojom, pripadlo dňa 6. novembra 1926 vlastnícke právo papierne v Bukovci, ktorá bola

³ Hajšman, Jan. Čertův mlýn, In: *Toulky zaniklou Plzní II po zapomenutých místech a stavbách*, Plzeň 2014 (v tisku)

po vojne „znárodněna a vlastnické právo bylo podle rozhodnutí Osídlovacího úřadu a Fondu národní obnovy v Praze ze dne 8. března 1948 vloženo pro firmu „Západočeské papírny, národní podnik v Plzni“. Dne 31. prosince 1952 bylo dohodou o převodu majetku mezi národními podniky převedeno vlastnické právo na Bukovecké papírny, n.p. a o dva roky později na Západočeské papírny, n.p.“⁴

„Asi v roce 1957 byla střecha mlýna i krov s trámy rozbourána a zbili jen holé zdi které se již rozpadávají. Rybníčky nade mlýnem zarůstají travou a snad již příští pokolení nenalezne v tomto krásném údolí ani památku po nijakém mlýne.“⁵

⁴ Hajšman, Jan. Čertův mlýn, In: *Toulky zaniklou Plzní II po zapomenutých místech a stavbách*, Plzeň 2014 (v tisku)

⁵ Hohomichl, Antonín. *Vlastivedné listy*, otisk 1973

5. POPIS DÍLA

Jednou z vecí, nad ktorou som v rámci témy pred začiatkom práce uvažovala, bol pôdorys architektonického diela, ktorý sa od nepamäti rozvoja architektúry neustále mení, a jeho zvislé skladby tak vytvárajú rôzne možné aj nemožné tvary. Pri pohľade na tento mlýn ma ale viac provokuje myšlienka času.

Dielo minulosti, ktoré zostalo po dávnejších generáciách tu predstavuje zmysluplné svedectvá pocitov, čo v medziach života prepožičiava ľudskej existencii vyšší duchovný obsah. Jeho existenčnú oprávnenosť vo väčšej či menšej mierke predurčujú rozkladné sily prírody, sami utvárajúce diela, ktoré sú v oblasti, ktorej sú ohniskom, v celistvosti s prírodou estetickým okamžikom prchajúcej doby.

Nezadržateľné časové posuny, ktoré je možné v prípade mlyna chápať ako odtekajúcu vodu v potôčku, vytvárajú v jeho jadre vysoké návršia popola, či akýchsi mohýl, ktoré ho postupujúcim časom pohlcujú. Zabrániť strate tejto kultúrnej pamäti v rámci danej témy, som chcela odstránením násypov, čím som v každej miestnosti vytvorila rovnú podlahu, ktorej výšku mi určil najnižší bod zasypania. Reflektujem tak ale predovšetkým pozastavený čas.

6. PROCES TVORBY A TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA

Hneď na začiatku práce som sa pustila do predbežného vymeriavania mlyna, u ktorého som zaznamenala necelých 150 m², a následne do čistenia objektu. Sprvu som sa venovala odstraňovaniu menších kusov dreva, suchej buriny, machov a pod., v najväčšej z miestností bolo potrebné odnosiť aj menšie „niekým vzniknuté smetisko“ – kovové rámy, pravdepodobne od rozkladacej postele, molitan, igelity, plastové fľašky, ...dokonca sa našli aj boby na sánkovanie. Keď bol prístup do „terénu“ mlyna voľný, tak sme sa spolu so spolužiakom a jeho motorovou pílou pustili do odpratávania suchých popadaných stromov. Týmito jednoduchými prácami bola sprístupnená cestička k rovinke nad mlynom, ktorá naň ponúkla nový pohľad.

Nasledovalo samotné odstraňovanie násypov. Spočiatku som zamýšľala využitie techniky – bagru, ale fakt, že jediná prístupná „chodba“ vedúca do mlyna meria na šírku len 150 cm, a od samého začiatku a aj počas celej práce som snažila akýmkoľvek škodám na architektonickom diele vyvarovať, ma od tohto nápadu odradili.

Preto som sa musela pustiť do kopania ručne. Postup pri výbere miestností, v ktorých som pracovala bol náhodný. V každej som odhalila niečo nové, či už sokel, okno alebo ostenie, každopádne to prácu niečím obohatilo.

Začala som najmenšou miestnosťou, ktorej rovinu som (rovnako ako u všetkých ostatných) vytvorila v jej najnižšom bode zasypania.

V prípade tejto miestnosti som musela v niektorých miestach kopáť aj dva metre do hĺbky. Pri práci som používala k tomu určené náradie: rýľ, krompáč, fúrik, a pod. Na povrchu sa objavovalo

prevažne menšie kamenie, ktoré som mechanicky spolu s hlinou odstraňovala, v hĺbkach som sa ale dosť často stretla aj s 80 a viac kilogramovým balvanom. V tomto prípade som použila palicu, ktorou som kamenie rozbila na menšie kusy.

Takto som pokračovala so všetkých miestnostiach, až pokiaľ som v každej z nich nevytvorila rovinu.

6.1 Bridlica

Na stavbu mlyna bola použitá bridlica „neoproterozoika, tedy usazeninami z období mladších starohor (před 1 miliardou až 542 milióny let).“⁶

„Jedná sa o jemnozrnnú usadenú horninu, ktorá vzniká spevnením ílovitých sedimentov. Pri postupnom narastaní miery diagenézy vzniká postupný rad: íl-ílovec-ílovitá bridlica. Patrí medzi najbežnejšie usadené horniny. Je typická tenkou lamináciou, vrstevnatým, nepravidelným až ihličkovitým rozpadom, väčšinou rovnobežným so smerom bridličnatosti.“⁷

⁶ Hajšman, Jan. Čertův mlýn, In: *Toulky zaniklou Plzní II po zapomenutých místech a stavbách*, Plzeň 2014 (v tisku)

⁷ sk.wikipedia.org: [online], [18.4.2014] Dostupnosť na: [http://sk.wikipedia.org/wiki/Bridlica_\(sediment\)](http://sk.wikipedia.org/wiki/Bridlica_(sediment))

7. SILNÉ STRÁNKY

Len ťažko je zhodnotiť či skritizovať prácu, nanajvýš takú, na ktorej sa podieľame sami, a na ktorej sa pracuje tak dlhú dobu, že jej prehodnocovanie a zmeny sa stávajú jej neodmysliteľnou súčasťou. Ešte ťažšie je však u práce, ako je táto stanoviť poslednú bodku za jej záverom, pretože je to práca stále sa rozvíjajúca do ďalších kontextov a úvah o nej, ktoré, ako si myslím budú aj v budúcnosti ďalšími podnetmi pre moje opätovné návraty k nej. Napriek tomu sa pokúsim svoje dielo svedomito zhodnotiť.

Myslím si, že jednou z najsilnejších stránok týkajúcich sa tejto práce, je práve jej inštalácia v in situ, s ktorou som pracovala po prvý krát, a počas ktorej som nadobudla výrazných skúseností, ako nad takýmto monumentálnym priestorom pred, ale aj počas práce uvažovať, ako celkovo priestorovo pozorovať vznikajúce zmeny týkajúce sa likvidácie násypov do rovín, ale aj to, ako na ne adekvátne reagovať. Osobné poznatky hrajú teda pri tejto práci zásadnú rolu.

Ďalšou so silných stránok je prečistenie objektu, vďaka ktorému je zlepšený prístup aj do jej vnútra. Odstránením padlých stromov bol tiež umožnený pohľad na stavbu z výšky.

8. SLABÉ STRÁNKY

Myslím si, že jednou z najslabších stránok práce na mlyne je chátranie odhalených múrov, ktoré bude takto rýchlejšie podliehať deštrukciám. Skôr z vlastnej iniciatívy, než v spojitosti v touto prácou by som chcela v blízkej budúcnosti dochované spojivo kameniva spevniť, alebo ho v prípade nedochovanosti v hĺbkach nahradiť novým, či starému odpovedajúcim materiálom, a tak predísť rýchlemu rozpadu a škodám, ktoré by spadali pod moju hlavu. Ďalšou zo slabých stránok práce je nedostatok času na dosiahnutie jej finálnej podoby, ktorý som vyplytvala prílišným sa zaoberaním prvotnou myšlienkou – zhotovovaním kola, ktorej som opustila až po predstavení priebehu práce na obhajobách v zimnom semestri. Tento premárnený čas by sa dal lepšie využiť napríklad pri textovom spracovaní práce, ktorý považujem za najhrubší nedostatok celkovo. Ako mínus sa ukázali aj niektoré daždivé dni, ktoré práce mnohokrát nedovolili, alebo v tom lepšom prípade len zhoršili proces tvorby práce.

V neposlednej rade vidím ako nedostatkov aj nepreukázanosť technologických znalostí s materiálmi, ktoré som počas štúdií nadobudla.

9. SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ

A) Knižní a periodická literatura

1. Hajšman, Jan. Čertův mlýn, In: *Toulky zaniklou Plzní II po zapomenutých místech a stavbách*, Plzeň 2014 (v tisku)
2. Hohomichl, Antonín. Vlastivedné listy, otisk 1973

B) Internetové zdroje

1. geocaching.com: [online], Dostupnost' na:
http://www.geocaching.com/geocache/GC44C9F_certuv-mlyn-senec?guid=ec8e2cec-4a21-4c40-9494-2b5657790712
2. sk.wikipedia.org: [online], Dostupnost' na:
[http://sk.wikipedia.org/wiki/Bridlica_\(sediment\)](http://sk.wikipedia.org/wiki/Bridlica_(sediment))

10. RESUMÉ

Das Thema meiner Bakkalaureusarbeit ist „Beziehung des Reliefs und Architektur.“ Schon von Anfang wollte ich mich mit den architektonischen Grundriss beschäftigen um den Aufbau einer Statue in seiner Gesamtheit zu sehen. Abgesehen davon wollte ich eine Skulptur in den Geist „site – specific art“ bilden, also direkt für ein bestimmtes Objekt. Hier würde ich unter Beachtung der historischen Kontext Installationen erstellen, die das Gebäude beleben würden und dabei es in keiner Weise stören würden.

Objekt, für das ich mich entschieden habe befindet sich in einem bewaldeten Tal ca. 1 km südlich von der Ortschaft Senec – Zruč und trägt den Namen „Teufelsmühle.“ Es ist eine Ruine, die nur ein „Nebelbild“ von der Zeit darstellt, in der sie ausgestrahlt hat. Arbeit der Vergangenheit, die hier nach einem früheren Generationen geblieben ist, stellt eine sinnvolle Aussage Gefühle dar, die das Leben in der menschlichen Existenz höherer geistiger Inhalt verleiht. Seine Existenz beeinflussen mehr oder weniger lebenshaften zerstörerischen Kräfte der Natur, die im Mittelpunkt der Integrität der Natur und ästhetischer Moment der flüchtigere Zeit sind. Unaufhaltsame Zeitverschiebungen, die im Falle der Mühle als Ablaufwasser in den Bach gesehen werden kann, produzieren in seinem Innere hohe Hügel der Asche, die im Laufe der Zeit aber alles aufsaugen. Im Rahmen zum Thema habe ich beschlossen der Verlust des kulturellen Erbes zu verhindern und nämlich, dass ich die Böschungen entfernt habe, womit ich in jedem Zimmer einen flachen Boden erstellt habe. Die Geschosshöhe stellte mir immer den niedrigsten Punkt der Bestattung fest.

11. SEZNAM PŘÍLOH

Príloha 1

Označenie mlyna na mape povinného cisárskeho otisku

Príloha 2

Mlyn pred začiatkom práce

Príloha 3

Mlyn pred začiatkom práce a po vyčistení

Príloha 4

Vytvorenie podlažia v jednej z miestností

Príloha 5

Celkový pohľad do mlyna

Príloha 6

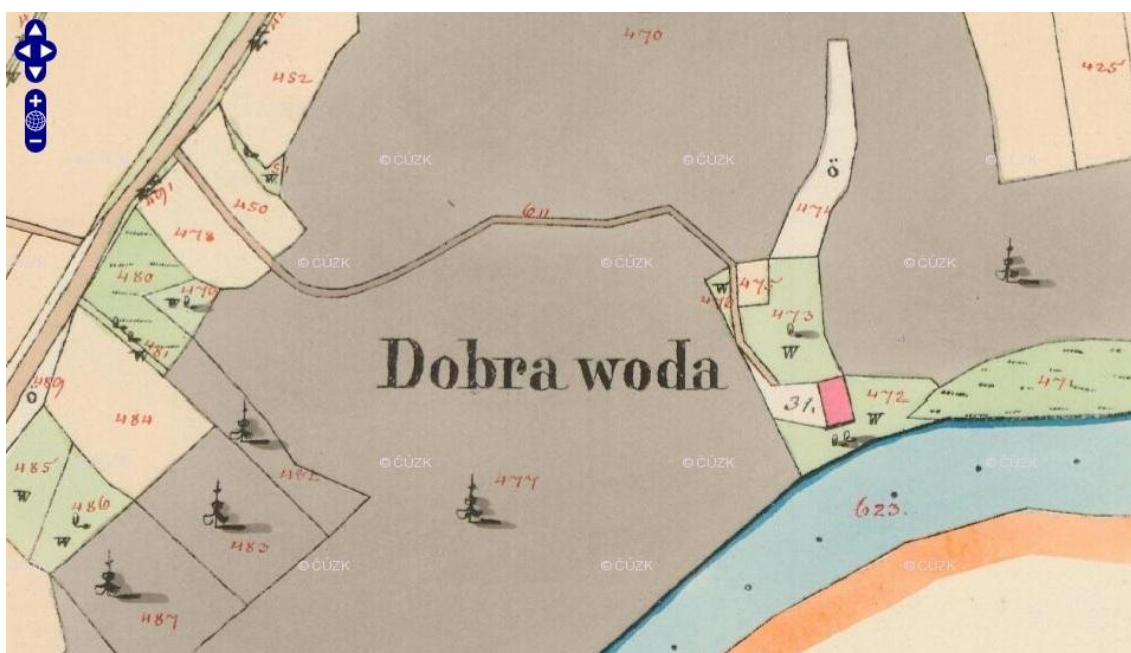
Celkové pohľady do mlyna II

Príloha 7

Pohľad zhora

Príloha 1

Označenie mlyna na mape povinného cisárskeho otisku⁸

⁸ Prevzaté z: http://archivnimapy.cuzk.cz/coc/6840-1/6840-1-002_index.html

Príloha 2

Mlyn pred začiatkom práce⁹

⁹ Vlastné fotografie

Príloha 3

Mlyn pred začiatkom práce a po vyčistení¹⁰

¹⁰ Vlastné fotografie

Príloha 4

Vytvorenie podlažia v jednej z miestností ¹¹

¹¹ Vlastné fotografie

Príloha 5

Celkový pohľad do mlyna¹²

¹² Vlastná fotografia

Príloha 6

Celkové pohľady do mlyna II¹³

¹³ Vlastné fotografie

Príloha 7

Pohľad zhora¹⁴

¹⁴ Foto Vojtěch Jakimiv